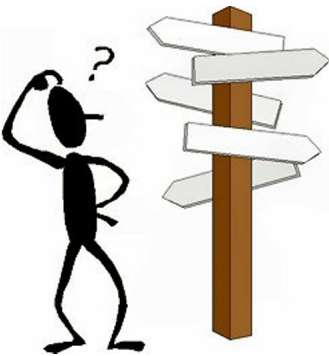

ஐந்தாம் - ஐந்தாம் இனவாத யுத்தமானது, தமிழ் மக்களை அடக்கியொடுக்கி மனித அவலங்களையே விதைத்துவிட்டுச் சென்றுள்ளது. இவ்வை இன்று வாழ்வதற்கான போராட்டங்களாக மாறி இருக்கின்றது. தங்கள் சொந்த நிலத்தை விடுவிக் கக் கோரும் போராட்டங்கள், காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் எங்கே என்று கேட்டு நடக்கும் போராட்டங்கள், அரசியற் கதைகளை விடுவிக் கக் கோரும் போராட்டங்களானது,.. இன்று 100 நாட்களையும் கடந்த தொடர் போராட்டமாக பண்புமாற்றம் பெற்று வருகின்றது.

இதை விட அன்றாட வாழ்க்கை சார்ந்து, போராட்டங்கள் வெடித்துக் கிளம்புகின்றது. உதாரணமாக பட்டதாரிகள் வேலை கோரும் போராட்டங்கள், தொடர் போராட்டமாக மாறி நிற்கின்றது

இப்படி மக்களை இனரீதியாக பிரிந்து அணுகுகின்ற வடகிழக்கு இனவாத அரசியலுக்கு வளியில், வடகிழக்கு எங்கும் வாழும் மக்களின் தனித்துவமான போராட்டங்களாக இவை மாறியிருக்கின்றது.

பெரும்பாலும் தன்னழுச்சியாகவும், வடகிழக்குக்கு வளியில் சிங்கள மக்களின் சமகால போராட்டங்களால் உந்தப்பட்டும், போராட்டங்கள் பண்புமாற்றம் பெற்று மலேஷுகின்றது. இதற்கு வடகிழக்கு வளியில் போராடும் சக்திகளின் ஆதரவும், அனுதாபங்களும், கட்டிப் போராட்டங்களும் இதை வலுப்படுத்தி, புதிய அரசியல் அதிதியாயத்தை தொடங்கி இருக்கின்றது.

இனரீதியாக பிரிந்து நின்று அணுகுகின்ற "தமிழ்" அரசியலானது, இந்தப் போராட்டங்களை கண்டு கொள்ளாது இருப்பதுடன், இதன் மீது ஆதரவாகக் கட்ட

வெளிப்படுத்துவதில்லை. தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் போல், நடக்கும் போராட்டத்தை தமிழ் ஊடகங்கள் இருட்டிப்பது செய்கின்றன.

போராடும் "தமிழ்" மக்களை அனாதையாகக் கும் வண்ணம் தரேதல் மஹம் தமிழ் மக்கள் மலே ஆதிக்கம் செலுத்தும் கட்டமைப்பு முதல் "தமிழ்" இடதுசாரியம், "தமிழ்" சர்வதேசியம் பசுகின்ற இணைய "புரட்சியாளர்கள்" வரை இதற்குள் அடங்கும். போராட்டங்களில் பங்குகொள்ள மறுப்பது, ஆதரவு கொடுக்க மறுப்பது, நிதிரீதியாக பங்களிக்க மறுப்பது, நடக்கும் போராட்டங்களை இருட்டிப்பது செய்வது.. தொடருகின்றது. இது ஏன் என்பது, ஆராய்ந்தாக வேண்டும்.

இவர்களை மீறி, இப்படிப் போராடும்பவர்கள் யார்? தமிழ் "தேசியக்" கண்ணோட்டத்தில் ஓடக்கூடிய வண்ணம் "தமிழர்கள்" இவர்கள், என்பதே உண்மை. இவர்கள் தமிழ் சமீகத்திலேயே ஏழை எளிய மக்கள். அதிகளவில் ஓடக்கூடிய சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். பிரதேசரீதியாக யாழ் மையவாத சமீகத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாத பின்தங்கிய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசியலரீதியாக தனித்துவிடப்பட்ட உதிரிகள். இவர்களுக்கு உதவாவதன் மஹம் புத்திஜீவிகளின் தனிப்பட்ட புகழ்க்கும், இலாபத்துக்கும் உதவமுடியாத அபலைகள்.

இப்படி தமிழ் சமீகத்தால் ஓங்கக்கூடிய, ஓடக்கூடிய தமிழ் மக்கள் தான் இன்று போராட்கின்றனர். ஓர்நேர உணவாகக் கேவழியற்ற மக்கள் போராட்கின்றனர். இந்த போராட்டத்தை வலுப்படுத்தும் வண்ணம், நிதி திரட்ட எடுத்த முயற்சிகளில் கட்ட எம்மால் வற்றிப்பெற முடிவதில்லை. ஓர் சிலரின் தனிப்பட்ட உதவிகள் தான், போராட்டத்தை முழு இலங்கை மக்கள் முன்னும் கொண்டுவர உதவுகின்றது என்பதே எதார்த்தம்.

உதாரணமாக கபேப்பாபுலவா மக்கள் போராட்டத்தை எடுங்கள். போராட்டம் தொடங்கியவுடன், அதை முன்னிறுத்தியாழ் நகரில் நடந்த போராட்டம், அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்க யாழில் இருந்து கபேப்பாபுலவாக்கு பயணம்.. இவ்வை எல்லாம் பஸ்புக் செய்திகளுக்கும், சர்வதேச தன்னார்வ நிகழ்ச்சிக்கும், முகம் காட்டும் அரசியல் விளம்பரத்துக்கு பின், போராட்ட ஆதரவு நாடகம் பிப்பியாக அரசியல் நிகழ்வில் காணாமல் போனது. அந்த மக்கள் தொடர்ந்து உறுதியுடன் போராடும்பவர்கள் என்பதை, பஸ்புக் புத்திஜீவிகள் முதல் அரசியல் வாதிகள் வரை எதிர்பார்க்கவில்லை.

அரசியல் அனாதையாகக்கூடிய கபேப்பாபுலவா மக்களின் போராட்டத்தை வடிவரீதியாக மாற்றி, இராணுவமுகுக்குள் நகர்த்தியதும், அதைத் தொடர்ந்து கொழும்புக்கு போராட்டத்தை முன்னகர்த்திய போராட்டத்தின் பின்னலான வலியை உணராவதற்கு கட்ட,

தயாரற்ற மனநிலைவை தான் காணப்படுகின்றது. கொழும்பு வந்து போராடிய கபேப்பலுவலகங்கள், ஒரு நேர உணவாக்க கட்ட வழியற்ற ஒரு நிலையிலே தங்கள் உரிமகைகாக போராடினார்கள். இதற்கு உதவவது என்பது, சர்வதேசிய மனித உணர்வுகளுக்கு வளியில் "தமிழர்" என்ற உணர்வு உதவவில்லை. இறுக்கக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு வீம்புக்கு வீரம் பசுவதிலே "தமிழ் தேசியம்" பதிபதியாக மடிந்து வருகின்றது.

இணையத்தில் "சர்வதேசியம்" பசும் புரட்சியாளர்கள், "சுயநிர்ணயம்" கோரும் தர்க்கவாதிகள், "தமிழனாட" நான் என்று தமிழை முன்னிறுத்தி உணர்ச்சி கொட்டி நிற்போர், தம்மை மூதனமையாகக் "தூரோக" மூத்திரைகூத்தும் "தமிழ் தேசியவாதிகள்".. அனைவரும் போராடும் "தமிழ் மக்களின்" போராட்டங்களில் பங்காளியாக தம்மை இணைப்பதில்லை. தங்கள் குறுகிய அரசியலுக்கு ஏற்ப தமக்கு பங்கு இல்லா என்பதாலேயே, இந்த மக்களை அரசியல் அனாதையாக்கி போராட்டங்களை ஓடாக்க உதவுகின்றனர்.

மக்களை ஓடாக்கும் அரசு இயந்திரத்தை எதிர்கொள்ளும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவவதற்கும், உற்சாகப்படுத்துவதற்கும் பதில், தங்கள் நடத்தலை மீலம் ஓடாக்கவே உதவுகின்றனர். 100 நாட்கள் கடந்து வீதியில் போராட்கின்ற மக்கள் ஒருபுறம், அப்பி போராட்டங்கள் நடப்பதைக் கண்டுகொள்ளாது, போராடவது பற்றி, மனித அறங்கள் குறித்தும், உதவவது குறித்து (சமீக வலதைத் தளங்களில்) கருத்துக்களை முன்வைப்பது எதற்கு?

போராடும் மக்களைச் சார்ந்து, அவர்களுக்காகப் போராடவதற்கைக் கடந்து, எதையும் சமீகம் சார்ந்ததாகப் பற்றிக்கொள்வதெல்லாம், போராடும் மக்களுக்கு கொள்ளிவகைகத்தான். இது தான் இன்றைய எதார்த்தமும், உண்மையுமாகும். சமீகத்தில் உண்மையான அக்கறையுள்ளவர்கள், தங்கள் குறுகிய வட்டங்களாகக் கடந்து போராடும் மனிதர்களுடன் தங்கள் கைகளை இறுக இணைத்துக் கொள்வதன் மீலம், உண்மையான பங்காளியாக மாறுவது காலத்தின் தேவையாகும்.